

7ο ΔΙΕΘΝΕΣ ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΚΡΙΤΙΚΗΣ ΓΕΩΓΡΑΦΙΑΣ (ICCG2015): “PRECARIOUS RADICALISM ON SHIFTING GROUNDS - TOWARDS A POLITICS OF POSSIBILITY”, ΡΑΜΑΛΑ, ΠΑΛΑΙ- ΣΤΙΝΗ, 26-30 ΙΟΥΛΙΟΥ 2015

Γιώργος Βελεγράκης¹, Κώστας Βουρεκάς², Αλεξάνδρα Ζαβού³, Όλγα Μπαλαούρα,⁴
Εύα Παπατζανή⁵

Το 7ο Διεθνές Συνέδριο Κριτικής Γεωγραφίας (International Conference of Critical Geography - ICCG) πραγματοποιήθηκε από τις 26 μέχρι τις 30 Ιουλίου, 2015 στη Ραμάλα της Παλαιστίνης (Δυτική Όχθη). Το συνέδριο, διοργάνωσε η Διεθνής Κοινότητα Κριτικής Γεωγραφίας (International Critical Geography Group – ICGG), η οποία είναι μία ομάδα ακαδημαϊκών, ερευνητών/τριών και ακτιβιστών/τριών που δραστηριοποιούνται στο επιστημονικό πεδίο της Γεωγραφίας και όπως δηλώνουν “καθώς η παγκόσμια γεωγραφία εκφράζει την πολλαπλότητα των κοινωνικών σχέσεων, η ριζική αλλαγή αυτών των κοινωνικών σχέσεων σημαίνει και ριζική ανακατασκευή των τοπικών και παγκόσμιων γεωγραφιών”⁶.

Η πρώτη και αδιαμφισβήτητη επιτυχία του συνεδρίου ήταν η πραγματοποίησή του σε μια περιοχή συγκρούσεων, εντάσεων αλλά και λαϊκής αντίστασης όπως είναι τα παλαιστινιακά εδάφη εντός του κράτους του Ισραήλ. Με τη διοργάνωση μιας τόσο σημαντικής επιστημονικής συνάντησης στην Παλαιστίνη, η κριτική γεωγραφία έσπασε ένα θεσμικό, επιστημονικό και πολιτικό “καλούπι”. Ερευνητές/τριες από όλο τον κόσμο γίναμε μάρτυρες της βίαιης

καθημερινότητας της ισραηλινής κατοχής ενώ την ίδια στιγμή διευρύνσαμε την ανάλυση μας για την αποικιοκρατία, τη σύγχρονη υπαγωγή γης, τα έμφυλα ζητήματα και τις νέες γεωγραφίες που ο χρηματοπιστωτικός καπιταλισμός παράγει, θεματικές που κυριάρχησαν στο συνέδριο. Ωστόσο, όπως έγινε αντιληπτό κατά τη διάρκεια των συναντήσεων, η Παλαιστίνη είναι κάτι πολύ περισσότερο από απλώς ένα “αντικείμενο” στον πυρήνα των ιμπεριαλιστικών και αποικιοκρατικών σχέσεων. Είναι «ένας τόπος που βρέθηκε και βρίσκεται στο επίκεντρο των λαϊκών εξεγέρσεων παγκόσμια, ως πηγή έμπνευσης, μια γη συνεχούς αντίστασης αλλά και σύγχρονης πολιτιστικής δημιουργίας. Ένας τόπος που συχνά αγνοείται από την επίσημη Γεωγραφία»⁷.

Το επιστημονικό μέρος: Διερευνώντας το σύγχρονο ακαδημαϊκό (και όχι μόνο) ριζοσπαστισμό.

Στο συνέδριο συμμετείχαν πάνω από 400 ερευνητές/τριες και ακτιβιστές/τριες από όλο τον κόσμο με το 20% των συμμετεχόντων/ουσών να είναι Παλαιστίνιοι/ες. Διοργανώθηκαν με επιτυχία 85 πάνελ και κυκλικά τραπέζια, 2 δημόσιες εκδηλώσεις και 4 ολομελειακές επι-

1. Υπ. Διδάκτορας, Τμήμα Γεωγραφίας, Χαροκόπειο Πανεπιστήμιο. Η έρευνα για το παρόν κείμενο επωφελήθηκε από το έργο “ENTITLED” (Δράση Δίκτυα Αρχικής Κατάρτισης/Marie Curie/7ο ΠΠ/αρ. Σύμβασης: 289374).

2. Υπ. Διδάκτορας, Σχολή Αρχιτεκτόνων Μηχανικών, ΕΜΠ.

3. Κοινωνιολόγος, Πάντειο Πανεπιστήμιο

4. Υπ. Διδάκτορας, IUAV di Venezia & Σχολή Αρχιτεκτόνων Μηχανικών, ΕΜΠ.

5. Υπ. Διδάκτορας, Σχολή Αρχιτεκτόνων Μηχανικών, ΕΜΠ.

στημονικές συζητήσεις. Οι θεματικές που αποτέλεσαν τους βασικούς άξονες της συζήτησης που αναπτύχθηκε στο συνέδριο ήταν οι παρακάτω:

«Ιμπεριαλιστικές, αποικιακές, μετααποικιακές και αντι-αποικιακές γεωγραφίες» όπου παρουσιάστηκαν νέες οπτικές του διαλόγου, των θεωριών και των πρακτικών σχετικά με τον ιμπεριαλισμό και την αποικιοκρατία. Σημειώθηκε η ανάγκη για περαιτέρω διερεύνηση του ρόλου των κεντρικών και περιφερειακών σχέσεων εξουσίας, με έμφαση στην άνοδο (σήμερα) των απολυταρχικών εθνών - κρατών και της λαϊκιστικής δεξιάς ιδεολογίας.

«Αναδιρθρώσεις και νέοι χώροι του καπιταλισμού». Στην θεματική αυτή επιχειρήθηκε να διερευνηθούν χώροι και πρακτικές κατά βάση «οικονομικοί» - με την έννοια αυτή να επισημαίνεται ως ασταθής εξαρχής. Παρουσιάστη-

καν και συζητήθηκαν κριτικές πάνω στην πολυπλοκότητα των μορφών και σχέσεων εκμετάλλευσης, στις αποικιοκρατικές οικονομίες, ενώ διερευνήθηκαν νέες μορφές ταξικών συγκρούσεων καθώς και νέες σημασιοδοτήσεις της έννοιας της «τάξης».

Η θεματική με τίτλο *«Μετανάστευση, κινητικότητα και εκτοπισμός»* συγκέρασε διαφορετικές οπτικές σχετικά με το ζήτημα της μετανάστευσης σε παγκόσμιο επίπεδο. Με αφετηρία τις ζωές, τους τόπους και τις δραστηριότητες των μεταναστευτικών πληθυσμών σε διαφορετικές περιπτώσεις (σύνορα, κέντρα κράτησης, αστικά κέντρα κλπ), τέθηκαν ερωτήματα σχετικά με τις πολιτικές για τη μετανάστευση, τους παράγοντες που την καθορίζουν (π.χ. το φύλο κ.α.), το ρόλο του κράτους και των παγκόσμιων οργανισμών διακυβέρνησης κλπ.

Στη θεματική *«Φύση, κοινωνία και περιβαλλοντική αλλαγή»* συζητήθηκαν οι δυναμικές των περιβαλλοντικών παραγόντων στη σύγχρονη Γεωγραφία αλλά και οι μεταλλαγές στο αποτύπωμα που έχει ο λόγος για την κλιματική αλλαγή στην κοινωνική αντίληψη της φύσης και την περιβαλλοντική διακυβέρνηση. Ιδιαίτερη έμφαση δόθηκε στο ρόλο των θεσμών στα παραπάνω (είτε σε επίπεδο τοπικών κοινοτήτων είτε κρατών) στον «Παγκόσμιο Νότο».

Με αναφορά στις πόλεις της Γάζας και του Φέργκιουσον, το Δελχί και την Ουγκάντα, η θεματική *«Χαρτογραφώντας τα σώματα, την υλικότητα και τη βία»*, επιχειρήσε να διερευνήσει την παραγωγή και την αναπαραγωγή διακρίσεων βάσει του φύλου καθώς και τα κοινωνικά, οικονομικά και χωρικά τους αποτυπώματα, ιδιαίτερα σήμερα σε περίοδο παγκόσμιας κρίσης.

Στη θεματική «*Κριτικές γεωγραφίες 'ανάπτυξης': οπτικές από τον Παγκόσμιο Νότο*» αναδείχθηκε ο σημαντικός ρόλος της κριτικής Γεωγραφίας και ειδικά των σύγχρονων θεωριών εξάρτησης. Επισημάνθηκε ότι οι επίσημες οπτικές της Γεωγραφίας παραμένουν ευρωκεντρικές και αποικιακές αποκλείοντας τις φωνές του παγκόσμιου νότου, κάτι που η κριτική Γεωγραφία καλείται να ανατρέψει.

«*Γεωγραφία και υλικότητα*». Η θεματική αυτή προσπάθησε να φέρει σε διάλογο διαφορετικές θεωρητικές και εμπειρικές έρευνες γύρω από την υλικότητα στη Γεωγραφία με στόχο να ερευνήσει πως αυτές μπορούν να ευνοήσουν τη δημιουργία νέων, ριζοσπαστικών χώρων και γεωγραφιών. Ιδιαίτερη

έμφαση δόθηκε στη σχέση υλικότητας και εξουσίας και στην έκφραση που αυτή η σχέση παίρνει σε διάφορους χώρους.

Στη θεματική «*Ανακατασκευάζοντας το χώρο μέσα από την Ιδεολογία, τον Πολιτισμό και τις Τέχνες*» διερευνήθηκε οι δυνατότητες που η πολιτιστική δημιουργία ανοίγει στη διαμόρφωση νέων αναπαραστάσεων και υλικών χώρων. Παράλληλα μελετήθηκαν έννοιες όπως ο κοσμοπολιτισμός και η «*νέα δημιουργική τάξη*» κυρίως στη σχέση τους με τον υπαρκτό χώρο αλλά και το ρόλο τους στη διαμόρφωση των σύγχρονων αστικών τοπίων.

Η θεματική «*Παραγωγή γνώσης, Εκπαίδευση και Επιστήμη*» ασχολήθηκε κυρίως με την εκπαι-

δευτική διάσταση του επιστημονικού πεδίου της Γεωγραφίας. Αναπτύχθηκαν κριτικές προσεγγίσεις στη μεθοδολογία αλλά και το περιεχόμενο των ακαδημαϊκών προγραμμάτων για τη Γεωγραφία καθώς και τις διαφοροποιήσεις τους ανά τον κόσμο. Τέλος, διερευνήθηκαν οι δυνατότητες παραγωγής γνώσης «*εκτός των ιδρυμάτων*», μέσα από τη δράση και την ανάπτυξη των κοινωνικών κινημάτων.

Το πολιτικό μέρος: Καταγράφοντας τη σύγχρονη πραγματικότητα της Παλαιστίνης

Όπως προαναφέρθηκε το συνέδριο αποτέλεσε μια ευκαιρία για τους/ις συμμετέχοντες/ουσες να έρθουν σε

επαφή με έναν τόπο υπό συνεχή οικονομική και στρατιωτική επιτήρηση. Οι άνθρωποι της Παλαιστίνης προσπαθούν να δομήσουν την καθημερινότητά τους σε ένα ασφυκτικό πλαίσιο άμεσης υφαρπαγής της γης τους, οικονομικών, κοινωνικών και περιβαλλοντικών ανισοτήτων και συνεχών συγκρούσεων με το κράτος του Ισραήλ. Μέσα από καθημερινές συζητήσεις με τους κατοίκους της περιοχής, από εκδηλώσεις με θεσμικούς και πολιτικούς φορείς κυρίως της πόλης της Ραμάλα και κυρίως από το διάλογο με τα υπαρκτά κοινωνικά κινήματα, καταγράψαμε και κατανοήσαμε τη σύγχρονη πραγματικότητα της Παλαιστίνης. Παράλληλα αναλύοντας τα δεδομένα θέσαμε νέα ερωτήματα για τη Γεωγραφία και τις (ριζοσπαστικές και μη) δυναμικές και προοπτικές της σήμερα.

Κομβικό ρόλο σε αυτή τη διαδικασία είχαν οι εκπαιδευτικές επισκέψεις σε περιοχές αλλαγών και συγκρούσεων στα παλαιστινιακά εδάφη:

Ναμπλούς – Τοπία κοινωνικών και περιβαλλοντικών ανισοτήτων

Η επίσκεψη ξεκίνησε από την ιστορική πόλη της Ναμπλούς ένα από τα εμπορικά και βιοτεχνικά κέντρα της Παλαιστίνης. Στην συγκεκριμένη περιοχή μελετήθηκε η αλληλεπίδραση των παλαιστινιακών πόλεων με την ύπαιθρο και την αγροτική οικονομία καθώς και τα εμπορικά δίκτυα της τοπικής βιοτεχνίας. Παράλληλα, παρατηρήθηκαν οι τρόποι με τους οποίους η εξάπλωση των εποίκων έχει επηρεάσει τις καθημερινές πρακτικές των Παλαιστινίων από την παραγωγική δραστηριότητα μέχρι την κοινωνική τους ζωή.

Ραμάλα – Ο νεοφιλελευθερισμός ως πρότυπο απελευθέρωσης;

Κατά την περιήγησή μας στην πόλη της Ραμάλα παρατηρήσαμε και μελετήσαμε τη λογική του νεοφιλελευθερισμού και της ελεύθερης αγοράς και την προσπάθεια καθιέρωσης του ως το μοναδικό πρότυπο (αστικής) ανάπτυξης των παλαιστινιακών πόλεων. Σε αυτό το πλαίσιο εμφανίζεται μια αντίφαση μεταξύ του αγώνα για την απελευθέρωση των παλαιστινιακών εδαφών και την ταυτόχρονη οικονομική φιλελευθεροποίηση του συνόλου της Δυτικής Όχθης. Η διαδικασία (νεο)φιλελευθεροποίησης επιτυγχάνεται μέσω “εργαλείων” που ήδη χρησιμοποιούνται στον “παγκόσμιο Βορρά” όπως είναι οι ιδιωτικοποιήσεις δημόσιας γης, η χρηματιστικοποίηση της φύσης και η εκμετάλλευση της διεθνούς βοήθειας αποκλειστικά για οικονομική μεγέθυνση.

Κοιλάδα του Ιορδάνη – Η πολιτική οικονομία της αγροτικής ανάπτυξης και των πληθυσμιακών μετατοπίσεων

Η κοιλάδα του Ιορδάνη είναι ο σημαντικότερος τόπος δράσης και επέκτασης των Ισραηλινών εποίκων. Η κοιλάδα που αποτελεί σχεδόν το 30% της Δυτικής Όχθης, έχει χάσει το σημαντικότερο μέρος του γηγενούς πληθυσμού της (320.000 κάτοικοι το 1967, 56.000 σήμερα). Στην περιοχή κατοικεί η μεγαλύτερη κοινότητα βεδουίνων της Δυτικής Όχθης, η οποία βρίσκεται υπό συνεχή διωγμό και αποκλεισμό από πρόσβαση σε υποδομές, υδάτινους πόρους και αγροτική γη. Η ίδια πραγματικότητα ισχύει και για τον παλαιστινιακό αγροτικό πληθυσμό της περιοχής. Πρόσφατα, η κοιλάδα υπήρξε χώρος υποδοχής οικονομικής βοήθειας για αγροτικές μεταρ-

ρυθμίσεις και ανάπτυξη που όμως αντί να ωφελήσει τον τοπικό πληθυσμό τον ώθησε σε φυγή, καθώς, με αξιοποίηση αυτών των επιδοτήσεων, επεκτάθηκαν οι αγροτικές καλλιέργειες των εποίκων.

Βηθλεέμ – Πρόσφυγες και κοινωνική αντίσταση

Η πόλη της Βηθλεέμ φιλοξενεί τα δύο μεγαλύτερα στρατόπεδα προσφύγων της Παλαιστίνης που πλέον είναι κομμάτια της πόλης με ιδιαίτερα πυκνή και άναρχη δομή, θυμίζοντας φαβέλες λατινοαμερικάνικων πόλεων. Οι χώροι αυτοί μέχρι και σήμερα είναι οι σημαντικότερες εστίες καθημερινής αντίστασης στην ισραηλινή κατοχή με πλήθος κινητοποιήσεων. Με την επίσκεψή μας στα στρατόπεδα, γίναμε μάρτυρες των ιστορικών χωρο-κοινωνικών συγκρούσεων στην περιοχή καθώς και των ερωτημάτων που τίθενται για την ταυτότητα και την καθημερινότητα του πρόσφυγα σε αυτές τις “πόλεις μέσα στην πόλη της Βηθλεέμ”.

Γιάφα – Gentrification και εθνική καθαρότητα

Εδώ και σχεδόν έναν αιώνα, η πόλη της Γιάφα μετατρέπεται από μία ιστορική αστική πόλη της Παλαιστίνης σε ένα περίχωρο της αναπτυσσόμενης (αποκλειστικά ισραηλινής) πόλης του Τελ-Αβιβ. Σε αυτή τη διαδικασία, όπως παρατηρήθηκε, το gentrification έχει καθοριστικό ρόλο καθώς με αυτό το όχημα επιτυγχάνεται η υφαρπαγή δομημένης γης και ιστορικών υποδομών της πόλης. Κύριοι εκφραστές και ωφελούμενοι αυτής της διαδικασίας είναι το ισραηλινό κράτος, οι ιδιώτες επενδυτές και η συνεχώς αναπτυσσόμενη κτηματομεσιτική αγορά.

Ιερουσαλήμ – Η παραγωγή του χώρου των εποίκων και των διωκόμενων

Η ευρύτερη περιοχή της Ιερουσαλήμ αποτελεί ίσως το χαρακτηριστικότερο παράδειγμα αγώνα για “το δικαίωμα στην πόλη” σε μια περιοχή στρατιωτικής κατοχής και σύγχρονης μορφής αποικιοκρατίας μέσω των εποίκισμών. Η επίσκεψή μας στην περιοχή έκανε εμφανή την ανισότητα στην ανάπτυξη μεταξύ των διαφορετικών γειτονιών μέσα στην πόλη (αυτές που κατοικούνται από αραβικούς πληθυσμούς είναι κι αυτές με τις λιγότερες δημόσιες υποδομές) αλλά και στις καθημερινές πρακτικές των διαφορετικών πληθυσμών εντός της ίδιας πόλης (από την αστυνο-

μοκρατία μέχρι το δικαίωμα στο κοινωνικό κράτος).

Τέλος, στο πολιτικό μέρος του συνεδρίου βαρύνοντα ρόλο είχε η πρωτοβουλία για το διεθνές μποϊκοτάζ σε ισραηλινά προϊόντα που προέρχονται από τα κατεχόμενα παλαιστινιακά εδάφη της Δυτικής Όχθης (Campaign of Boycotts, Divestment and Sanctions - BDS). Η πρωτοβουλία έχει ήδη πάρει διεθνείς διαστάσεις με συμμετοχή από πολλές μη κυβερνητικές οργανώσεις, τοπικά και διεθνή κινήματα και πολιτικούς φορείς ανά τον κόσμο⁸. Κατά τη διάρκεια του συνεδρίου έγιναν πολλές συζητήσεις και εκδηλώσεις για το ζήτημα ενώ διερευνήθηκε η δυνατότητα ενός «ακαδημαϊκού μποϊκοτάζ» απέναντι σε ερευνητικά ιδρύματα

και ακαδημαϊκούς που συνεργάζονται άμεσα ή έμμεσα με τους εποίκους της Δυτικής Όχθης, και τέλος εγκρίθηκε πλειοψηφικά από τους συμμετέχοντες μια διακήρυξη/ψήφισμα υποστήριξης του BDS⁹.

Σημειώσεις

6. Απόσπασμα από τη διακήρυξη του ICGG με τίτλο “Ένας κόσμος για να κερδίσουμε!”: <http://internationalcriticalgeography.org/statement-of-purpose/statement-of-purpose-en/>

7. Απόσπασμα από τη πολιτική τοποθέτηση του ICCG2015: <http://iccg2015.org/conference-statement/>

8. Για μια αναλυτική παρουσίαση του κινήματος BDS: <http://www.bdsmovement.net/>

9. Σύντομα θα κυκλοφορήσει η διακήρυξη του ICGG για το BDS στο <http://iccg2015.org/>

